

**Χαιρετισμός Αρχηγού ΓΕΕΘΑ Στρατηγού Κωνσταντίνου Φλώρου στην
Ημερίδα «Στρατηγικές Επιλογές του Ελευθέριου Βενιζέλου στην
εξωτερική πολιτική»**

Κυρίες και κύριοι,

Με ιδιαίτερη χαρά παρευρίσκομαι ανάμεσά σας στο χώρο του Πολεμικού Μουσείου για την Ημερίδα με θέμα «*Οι Στρατηγικές Επιλογές του Ελευθέριου Βενιζέλου στην εξωτερική πολιτική*» που συνδιοργανώνεται από την Σχολή Εθνικής Άμυνας και το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών και Μελετών «*Ελευθέριος Βενιζέλος*».

Η σημερινή εκδήλωση μας μεταφέρει σε μια ιστορική περίοδο κατά την οποία συνέπεσαν τα μεγαλύτερα εθνικά επιτεύγματα με τις δυσκολότερες στιγμές της Νεότερης Ελλάδας. Οι πρόγονοί μας είδαν με αγαλλίαση στις αρχές του 20^{ου} αιώνα να εκπληρώνονται εθνικοί πόθοι αιώνων, ταυτόχρονα όμως έμελλε να γευθούν και μεγάλες εθνικές απογοητεύσεις.

Δεσπόζουσα θέση σε αυτήν την περίοδο κατέχει αναμφίβολα η προσωπικότητα του Ελευθερίου Βενιζέλου. Από τον Οκτώβριο του 1910 που ανέλαβε την Πρωθυπουργία και για τα επόμενα 25 χρόνια ο χαρισματικός αυτός ηγέτης σφράγισε με τις στρατηγικές επιλογές του την πορεία της Νεότερης Ελλάδας. Προικισμένος μ' έναν συγκροτημένο στρατηγικό νου και μοναδική πολιτική διαίσθηση και ευφυΐα, ο Βενιζέλος εργάστηκε με υπευθυνότητα, μεθοδικότητα, επιμονή και μοναδική αγωνιστικότητα στα διεθνή fora για την προώθηση των εθνικών συμφερόντων και την ευόδωση των εθνικών στόχων.

Μία από τις πρώτες του πρωτοβουλίες άμα τη αναλήψει κίολας της Πρωθυπουργίας, ήταν η αναδιοργάνωση και ενίσχυση των Ενόπλων Δυνάμεων της Χώρας σε ξηρά, θάλασσα αλλά και στον αέρα, σε μια εποχή που η Αεροπορία έκανε τα πρώτα της βήματα. Μάλιστα, ανέλαβε ο ίδιος τα Υπουργεία των Στρατιωτικών και των Ναυτικών, γεγονός που αποδεικνύει την τεράστια σημασία που απέδιδε στον παράγοντα της στρατιωτικής ισχύος. Ως αποτέλεσμα της μέριμνάς του για τις Ένοπλες Δυνάμεις η μαχητική ισχύς τους

έφτασε μέσα σε δύο χρόνια σε υψηλότερο επίπεδο, γεγονός που δημιούργησε τις ιδανικές προϋποθέσεις για την ελληνική εποποιία των Βαλκανικών Πολέμων.

Επί των ημερών του η Ελλάδα μεγάλωσε, διπλασιάστηκε σε έκταση και πληθυσμό, ενώ παράλληλα η διεθνής της θέση αναβαθμίστηκε σημαντικά καθώς απελευθερώθηκαν και ενσωματώθηκαν σε αυτήν περιοχές με ιδιαίτερη γεωπολιτική σημασία. Ακολούθησε η σωστή στρατηγική επιλογή του να εισέλθει η Χώρα στον Πρώτο Παγκόσμιο στο πλευρό των δυνάμεων της Αντάντ, αφού με την διορατικότητά του προέβλεψε ότι με τον τρόπο αυτό θα εξυπηρετούντο εν συνεχεία καλύτερα τα εθνικά συμφέροντα. Και δικαιώθηκε πλήρως ως προς αυτήν την επιλογή του.

Το τέλος του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου βρήκε αισίως την Ελλάδα στην πλευρά των νικητών παρά τις περιπέτειες του Εθνικού Διχασμού, με τις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις να έχουν συμβάλει αποφασιστικά στην συμμαχική νίκη στα μέτωπα των Βαλκανίων. Οι συνθήκες που διαμορφώθηκαν τότε, θεωρήθηκαν από τον Βενιζέλο πρόσφορες ώστε να εκπληρωθούν εθνικά οράματα αιώνων. Η Ελλάδα «των δύο ηπείρων και των πέντε θαλασσών» υπήρξε σε μεγάλο βαθμό σημαίνον επίτευγμα της εξωτερικής πολιτικής του, αφού χάρη στη ρητορική και διπλωματική του δεινότητα κέρδισε τους πάντες τον Αύγουστο του 1920 στις Σέβρες κατά τις διαπραγματεύσεις για την υπογραφή της ομώνυμης Συνθήκης.

Τρία χρόνια αργότερα και υπό τις δυσμενείς συνθήκες της Μικρασιατικής Καταστροφής, στη Λωζάνη ως εντεταλμένος της τότε ελληνικής κυβέρνησης κατάφερε με την διπλωματική του ικανότητα να περιοριστούν στο μέτρο του δυνατού οι δυσμενείς επιπτώσεις για την Ελλάδα και να μην υπάρξουν απώλειες, αν μη τι άλλο, ζωτικού εθνικού χώρου.

Η συνεισφορά του στην Πατρίδα υπήρξε αναμφίβολα τεράστια και αναγνωρίζεται σήμερα από όλους. Ο Βενιζέλος παρέλαβε μια Ελλάδα μικρή και κατάφερε να την φτάσει μια ανάσα από την πλήρη εθνική της ολοκλήρωση.

Για το τέλος κρατώ τα λόγια του, τα αιώνια και διαχρονικά λόγια του, λόγια μεγάλου Ηγέτη, που απηύθυνε στις 5 Οκτωβρίου του 1912 προς τους Αξιωματικούς και τα πληρώματα του Στόλου του Αιγαίου, λίγο πριν αποπλεύσουν από το Φάληρο για τις ναυτικές επιχειρήσεις των Βαλκανικών Πολέμων: **«Σας βεβαιώ ότι ζηλεύω όλων σας την θέσιν και των απλών ακόμη ναυτών, διότι εις σας όλους εμπιστεύεται σήμερα με πάσαν αισιοδοξίαν η Πατρίς τας τύχας της. Η Πατρίς αξιοί από υμάς, όχι απλώς ν' αποθάνετε υπέρ αυτής. Αυτό θα ήτο το ολιγώτερον· Αξιοί να νικήσετε.... Και θα νικήσετε... Είμαι υπερβέβαιος».**

Κλείνοντας, θέλω να συγχαρώ τον Γενικό Διευθυντή του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών και Μελετών «Ελευθέριος Βενιζέλος» κύριο Νικόλαο Παπαδάκη καθώς και τη Διοίκηση της Σχολής Εθνικής Άμυνας για την άψογη συνδιοργάνωση της σημερινής Ημερίδας. Είμαι δε βέβαιος ότι οι εκλεκτοί ομιλητές και των δύο προγραμματισμένων συνεδριών της συζήτησης, θα φωτίσουν όλες τις πτυχές της εξωτερικής πολιτικής του Ελευθέριου Βενιζέλου, καθιστώντας μας κοινωνούς της πολυδιάστατης στρατηγικής σκέψης και της μοναδικής προσωπικότητας αυτού του πραγματικά Μεγάλου Έλληνα.

Σας ευχαριστώ.